

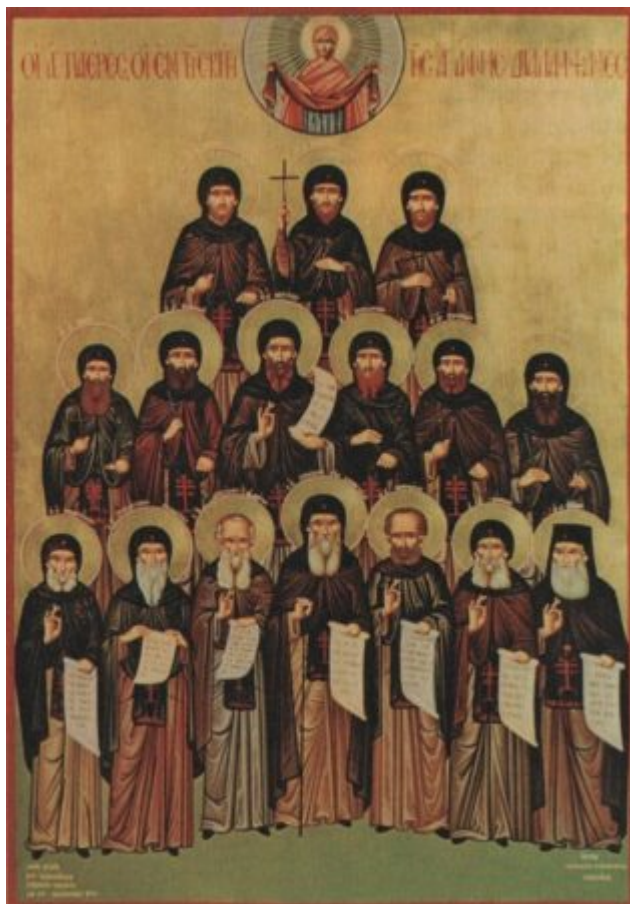
24 Ιουνίου 2023

Άγιοι στην περιφέρεια της Μεγίστης Λαύρας και της Σκήτης της Αγίας Άννης

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

[Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης](#)

Οι Άγιοι Πατέρες οι εν τη Σκήτη της Αγίας Άννης Διαλάμπαντες. Φορητή σύγχρονη εικόνα της Ιεράς Σκήτης Αγίας Άννης. Από το βιβλίο του Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου «Οι Άγιοι του Αγίου Όρους» των εκδόσεων Μυγδονία.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

**Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης
Λόγος Εγκωμιαστικός,
Περί πάντων των Οσίων και Αγίων Πατέρων των εν τω Αγίω Όρει του Άθω
λαμπάντων**

Μέρος β΄

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=375866>

Εις την περιφέρειαν της Λαύρας ευρίσκομεν τον Όσιον Γερόντιον, τον τελευταίον Ηγούμενον της Μονής των βουλευτηρίων και πρώτον οικιστήν της Σκήτης της Αγίας Άννης. Ούτος αποφεύγων τας συνεχείς επιδρομάς των πειρατών, τας οποίας υφίστατο η εν λόγω Μονή ως παράλιος, ανήλθε μετά των λοιπών αδελφών εις τα άνωθεν ταύτης βραχώδη μέρη· και οι μεν άλλοι αδελφοί έμειναν όπου νυν υπάρχει η Σκήτη της Αγίας Άννης, ο δε Όσιος Γερόντιος, την τιμίαν ησυχίαν ασπαζόμενος,

ανήλθεν εις τα πλέον υψηλότερα μέρη μεθ' ενός εκ των μαθητών του, ένθα το Παρεκκλήσιον του Αγίου Παντελεήμονος. Και ούτως οσίως πολιτευσάμενος, και διά πράξεως και θεωρίας εαυτόν εκκαθάρας [καθαρίσας], και διά προσευχής προς την Θεοτόκον ύδωρ επανειλημμένως εκ γης ανύδρου αναβλύσας, μετέστη προς Κύριον, πλήρης ημερών γενόμενος.

Εν τη Σκήτη της Αγίας Άννης και δη εν τη Μικρά Αγία Άννη ευρίσκομεν διαπρέψαντα ασκητικώς και τον Όσιον Διονύσιον τον Ρήτορα, τον Ιερομόναχον, τον και Στουδίτην καλούμενον, ως προερχόμενον εκ τινος παραρτήματος της εν Κωνσταντινουπόλει πάλαι ποτέ ακμασάσης περιωνύμου Μονής του Στουδίου.

Ενταύθα βλέπομεν και τον Όσιον Μητροφάνην τον Ιερομόναχον και πνευματικόν, τον και μαθητήν χρηματίσαντα του ανωτέρω θείου Διονυσίου μετά του οποίου τον καλόν της αρετής αγώνα ηγωνίσθη, και το βραβείον της άνω κλήσεως έλαβε, και τον Δεσπότην Χριστόν εδόξασεν.

Εν τη περιωνύμω [φημισμένη] ταύτη Σκήτη [της Αγίας Άννας] διέπρεψε και ο Όσιος και σωφρονέστατος Σωφρόνιος, ο και του ιερατικού ηξιωμένος χαρίσματος, ο όμοιος του μακαρίου Αλεξίου του ανθρώπου του Θεού. Ούτος ελθών εις Άγιον Όρος, και μονάσας εν τη ειρημένη [που προαναφέραμε] Σκήτη, επολιτεύθη, κατά τον θείον Απόστολον, σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς, τύπος και παράδειγμα καλών έργων γενόμενος εις τους συνασκητάς αυτού.

Βλάστημα της Σκήτης της Αγίας Άννης τυγχάνει και ο Οσιομάρτυς Μακάριος, ο εκ Κίου της Βιθυνίας καταγόμενος. Τούτου ο πατήρ δεξάμενος την ασέβειαν προέτρεπε και τον υιόν αυτού εις αυτό τούτο, οι δε Αγαρηνοί αιτίαν ευρόντες περιέταμον [του έκαναν την περιτομή και έτσι τον θεωρούσαν οθωμανό] αυτόν και μη θέλοντα· εκ τούτου ελθών κρυφίως εις Άγιον Όρος εγένετο Μοναχός εν τη Σκήτη της Αγίας Άννης εν τη οποία μεγάλως αγωνισθείς επί δώδεκα έτη, απήλθεν εις Προύσαν και ωμολόγησε την ευσέβειαν, εκφασίσας [ξευτελίζοντας] τα των Αγαρηνών ήθη και σεβάσματα.

Όθεν εν διαστήματι τεσσαράκοντα ημερών πολυειδώς βασανισθείς και μείνας ακλόνητος εξέπληξεν άπαντας, και αυτόν το εξωμότην πατέρα του συνεργούντα [που βοηθούσε] εις τας κατ' αυτού τιμωρίας. Τέλος δε, αποκεφαλισθέντος, φως ουράνιον κατερχόμενον εφείνετο άνωθεν του Αγίου Λειψάνου αυτού.

Αλλά και Νικόδημος ο Οσιομάρτυς ταύτης της Σκήτης βλαστός αιθαλής υπάρχει. Ούτος δι' έρωτα παιδίσκης τινός, καιτοι προηγουμένως είχε λάβει αλληλοδιαδόχως τέσσαρας γυναίκας, ηρνήθη, φεύ! τον Σωτήρα Χριστόν, αλλά μεταμεληθείς, ήλθεν εις Άγιον Όρος και υπετάγη εν τη Σκήτη της Αγίας Άννης εις

Γέροντα μονάζοντα εν τη Καλύβη της Αναλήψεως του Χριστού, ένθα διά πολλών δακρύων και νηστειών ιλεούμενος τον Θεόν, ηξιώθη θείας οπτασίας της Θεοτόκου. Ενισχυθείς δε εκ τούτου, και τας ευχάς του Οσίου Ακακίου του Καυσοκαλυβίτου λαβών, απήλθεν εις την πατρίδα αυτού Βελεγράδας (κοινώς Ελβασάν) [Ελπασάν Αλβανίας], και ωμολόγησεν εαυτόν Χριστιανόν, ανακηρύξας το μέγα του Κυρίου όνομα, και ούτως απεκεφαλίσθη, αφού προηγουμένως εβασανίσθη επί τρία νυχθήμερα.

Κόσμημα αληθώς ουράνιον της μεγαλωνύμου ταύτης Σκήτης είναι και ο Οσιομάρτυς Κοσμάς, όστις ενταύθα πρώτον ησυχάσας και είτα ως αναφλεχθείς προς το υπέρ Χριστού μαρτύριον, απελθών εις Κωνσταντινούπολιν ωμολόγησε την καλήν ομολογίαν και έλαβε τον αμαράντινον της αθλήσεως στέφανον.

Εν ταύτη τη Σκήτη της Αγίας Άννης ευρίσκομεν και τον Οσιομάρτυρα Λουκάν τον εξ Αδριανουπόλεως. Ούτος ορφανός ων, εδουλώθη [έγινε δούλος] εις τινα έμπορον. Συνέβη δε ίνα λογομαχήση προς ένα Οθωμανόπαιδα, τον οποίον και έτυπεν ικανώς [έδειρε αρκετά].

Θυμωθέντες εκ τούτου οι εκείσε Αγαρηνοί έδραμον κατ' αυτού ως κύνες [σκυλιά]. Ο δε Λουκάς, παιδίον έτι ων, ωμολόγησε, φεύ! ότι τουρκεύει, όπερ και εγένετο. Μετά δε ταύτα γνους [κατάλαβε] το κακόν, το οποίον έπαθε, φεύγει κρυφίως εις Άγιον Όρος, ένθα πολλούς πειρασμούς δοκιμάσας, ήλθε τελευταίον εις την Αγίαν Άνναν, και γενόμενος Μοναχός απήλθε μετά του Γέροντός του Ιερέως Βησσαρίωνος (του μετέπειτα Βασιλείου κληθέντος) εις την Μυτιλήνην, όπου το πρώτον εξώμοσε, και παρρησιασθείς και ποικίλως βασανισθείς, δέχεται τον δι' αγχόνης θάνατον.

Εδώ ευρίσκομεν και τον εκ Κρήτης Οσιομάρτυρα Ιλαρίωνα, τον πρότερον μεν διά τινα στενοχωρίαν εξομόσαντα, είτα δε ελθόντα εις την Σκήτην της Αγίας Άννης και υπό του προλεχθέντος Παπά-Βησσαρίωνος καλώς προετοιμασθέντα, και του μαρτυρίου τον δρόμον εν Κωνσταντινουπόλει διά ξίφους τελέσαντα.

Αλλά και ο Ιερομόναχος και Ιερομάρτυς Νικήτας ταύτης της Σκήτης τυγχάνει πνευματικόν ανάστημα, εν δε τη Μονή του Ρωσικού χειροτονήθη Ιερεύς. Έχων δε ούτος υποψίαν τινά, ότι δήθεν προέρχεται εκ προγόνων Χριστιανών μεν κρυπτώς [ήταν δηλαδή Κρυπτοχριστιανοί], αλλά φανερώς υποκρινομένων τους Οθωμανούς, απεφάσισε να μαρτυρήση υπέρ Χριστού. Διό και απελθών εις Σέρρας και κηρύξας παρρησία το όνομα του Κυρίου, υπέστη πολλές τιμωρίας και τελευταίον απηγχονίσθη και ούτως έτυχε του ποθουμένου.

Εκ της Αγίας Άννης άνέτειλεν ως αστήρ εωθινός και ο Οσιομάρτυς Δαβίδ, ο εκ

Κυδωνιών της Μικράς Ασίας καταγόμενος. Ούτος επιθυμών θερμώς να μαρτυρήση υπέρ Χριστού, επορεύθη προς τούτο εις την Θεσσαλονίκην, και προσπαθών εκείσε να επαναφέρη Μοναχόν τινα πλανηθέντα και θέλοντα να τουρκεύση, συνελήφθη υπό των Αγαρηνών, και υπέστη τον δι' αγχόνης θάνατον, λαβών του μαρτυρίου τον στέφανον.

Ενταύθα ευρίσκομεν και τον Οσιομάρτυρα Παύλον τον εκ Σοποτού της Πελοποννήσου, τον διά φιλόν λόγον εξομόσεως [για ασήμαντη αφορμή έγινε οθωμανός], εν ώρα θυμού εκφωνηθέντα, πικρώς δε μεταμεληθέντα, πλείστας Μονάς του Όρους διελθόντα, και τελευταίον εν τη Αγία Άννη το μέγα και αγγελικόν σχήμα λαβόντα, και εντεύθεν εις την Τρίπολιν μεταβάντα, και καλώς την ευσέβειαν παρρησιασάμενον, και τέλος ξίφει την κεφαλήν αποτμηθέντα .

Τελευταίον εν τη Σκήτη της Αγίας Άννης ευρίσκομεν τον Οσιομάρτυρα Νεκτάριον. Ούτος ορφανός ων πατρός, δεκαοκταετής την ηλικίαν προσεκολλήθη εις τινα Αγαρηνόν υπομίθιος [έγινε υπάλληλος Τούρκο με μισθό], μετά του οποίου συναναστρεφόμενος απερισκέπτως εξώμοσεν.

Αλλ' αποστρεφόμενος υπό της ευσεβούς μητρός του, ήλθεν εις αίσθησιν, και εζήτει την εαυτού σωτηρίαν, κλαίων και οδυρόμενος. Ελθών δε εις Άγιον Όρος και μονάσας εν τη Σκήτη της Αγίας Άννης, επανήλθεν εις την πατρίδα αυτού (ήτο δε αύτη τα Βουρλά της Μικράς Ασίας), εις την οποίαν και παρρησιάσας την ευσέβειαν και γνωρισθείς, υπέστη πολλάς βασάνους, και τελευταίον απετμήθη την κεφαλήν.

Από τον «Μέγα Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας», τόμος ιδ', Πεντηκοσταρίου.

PERMANENTLY_REMOVED